Juridisko profesiju veidi

Īrija

Šajā lapā sniegts pārskats par juridiskajām profesijām Īrijā.

Juridiskās profesijas — ievads

Valsts tiesu varu īsteno tiesas saskaņā ar Konstitūcijas 34. pantu un konkrētiem tiesību aktiem: galvenokārt 1961. gada Likumu par tiesām (izveide un sastāvs) un 1961. gada Likumu par tiesām (papildu noteikumi) ar grozījumiem. Tiesnešus ieceļ no pretendentu vidus, kas visi ir juridisko profesiju pārstāvji. Tiesneši, pildot savas funkcijas, ir pilnīgi neatkarīgi. Šī neatkarība ir nostiprināta Konstitūcijā. Juridiskās profesijas tiek iedalītas juriskonsultos (kuri koncentrējas uz tiešu darbu ar klientu) un advokātos (kuru specializācija ir aizstāvība un tiesvedība).

1. Tiesneši

Tiesnešu iecelšanas konsultatīvā padome (*Judicial Appointments Advisory Board, JAAB*) nosaka personu piemērotību iecelšanai tiesneša amatā un par to informē valdību. Tiesnešu iecelšanas konsultatīvā padome tika izveidota saskaņā ar 1995. gada Likumu par tiesām un tiesu amatpersonām (*Court and Courts Officers Act*). Padomes sastāvā ir Galvenais tiesnesis, Apelācijas tiesas, Augstās tiesas, Apgabaltiesas un Rajona tiesas priekšsēdētāji, ģenerālprokurors, Advokātu padomes un Juristu biedrības iecelti pārstāvji un trīs tieslietu un tiesību reformas ministra ieceltas personas. Tiesnešus amatā ieceļ prezidents pēc valdības ieteikuma. Tiesneši ir neatkarīgi un uz tiem attiecas vienīgi Konstitūcija un tiesību akti. Saskaņā ar Konstitūciju tiesnešu skaitu regulāri nosaka tiesību aktos.

Augstākās tiesas sastāvā ir Galvenais tiesnesis, kurš ir tiesas priekšsēdētājs, un septiņi tiesneši, kurus sauc par „Augstākās tiesas tiesnešiem". Augstākās tiesas sastāvā *ex officio* ir arī Augstās tiesas priekšsēdētājs. Augstās tiesas sastāvā ir tās priekšsēdētājs, kurš ir atbildīgs par Augstās tiesas darba vispārējo organizāciju, un tiesneši, kurus sauc par „Augstās tiesas tiesnešiem". Augstās tiesas sastāvā *ex officio* ir arī Galvenais tiesnesis un Apgabaltiesas priekšsēdētājs. Augstās tiesas sastāvā ir priekšsēdētājs un 35 tiesneši. Apgabaltiesas sastāvā ir tās priekšsēdētājs un 37 tiesneši, kurus sauc par „Apgabaltiesas tiesnešiem". Apgabaltiesas sastāvā *ex officio* ir arī Rajona tiesas priekšsēdētājs. Rajona tiesas sastāvā ir tās priekšsēdētājs un 63 citi tiesneši, kurus sauc par „Rajona tiesas tiesnešiem". Tiesnešu algas regulāri nosaka tiesību aktos.

Tiesnešu amatā ieceļ juridisko profesiju pārstāvjus – kvalificētus juriskonsultus vai advokātus –, kuriem ir noteikta gadu laikposma juridiskās prakses (izņemot pētniecību) pieredze. Attiecībā uz Rajona tiesu 1961. gada Likuma par tiesām (izveide un sastāvs) 29. panta 2. punktā ir noteikts, ka iecelšanai Rajona tiesas tiesneša amatā ir kvalificētas personas, kurām ir vismaz desmit gadu prakse kā advokātam vai juriskonsultam. 1995. gada Likuma par tiesām un tiesu amatpersonām 30. pantā ir noteikts, ka iecelšanai Apgabaltiesas tiesneša amatā ir kvalificēti juriskonsulti un advokāti ar vismaz desmit gadu pieredzi. Saskaņā ar 2002. gada Likumu par tiesām un tiesu amatpersonām iecelšanai Augstās tiesas vai Augstākās tiesas tiesneša amatā ir kvalificētas personas ar vismaz 12 gadu juriskonsulta vai advokāta pieredzi. Kā minēts iepriekš, tiesneši ir neatkarīgi un uz viņiem attiecas tikai Konstitūcija un tiesību akti, stājoties amatā, tiesneši sniedz Konstitūcijas 34. panta 5. punkta 1. apakšpunktā paredzēto deklarāciju:

"Visvarenā Dieva priekšā svinīgi un godīgi apsolos un paziņoju, ka savus pienākumus Galvenā tiesneša (vai cita tiesneša) amatā veikšu pienācīgi un pareizi, pielietojot visas savas zināšanas un spējas un nepakļaujoties bailēm vai labvēlībai, patikai vai ļauniem nodomiem pret jebkuru personu, un piemērošu Konstitūciju un likumus. Lai mani vada un atbalsta Dievs!"

Saskaņā ar Konstitūciju Augstās tiesas un Augstākās tiesas tiesnešus var atcelt no amata tikai konstatētu disciplināru pārkāpumu un profesionālās nekompetences gadījumos, pamatojoties uz rezolūcijām, ko atbalstījušas abas Parlamenta (*Oireachtas)* palātas. Attiecībā uz Apgabaltiesu un Rajona tiesu tiesnešiem līdzīgi noteikumi ir ietverti 1924. gada Likumā par tiesām un 1946. gada Likumā par tiesām (Rajona tiesām).

2. Ģenerālprokurors un Valsts prokuratūras direktors

Saskaņā ar Konstitūcijas 30. pantu ģenerālprokurors ir "valdības padomnieks tiesību un juridiskajos jautājumos". Ģenerālprokuroru ieceļ prezidents pēc Īrijas ministru prezidenta (*Taoiseach*) ieteikuma, un viņam amats ir jāatstāj reizē ar *Taoiseach*. Ģenerālprokurors parasti ir praktizējošs advokāts un vecākais padomnieks. Nav tādu noteikumu, saskaņā ar kuriem ģenerālprokuroram būtu jāpārtrauc sava privātprakse, tomēr pēdējos gados tas tiek darīts.

Kā valdības juridiskais padomnieks ģenerālprokurors pārbauda visus tiesību aktu projektus, kurus valdība ir paredzējusi iesniegt abu Parlamenta (*Oireachtas*) palātu izskatīšanai pirms pieņemšanas. Turklāt ģenerālprokurors konsultē valdību par starptautiskiem jautājumiem, piemēram, starptautisku līgumu ratificēšanu. Vēl viens ģenerālprokurora pienākums ir pārstāvēt sabiedrību, aizstāvot sabiedrības tiesības. Tas tiek darīts, uzsākot tiesvedību vai iebilstot pret to. Lai gan ģenerālprokuroru ieceļ *Taoiseach*, viņš ir neatkarīgs no valdības. Saskaņā ar Konstitūciju ģenerālprokurors vienmēr ir galvenais aizstāvis, ja tiek apstrīdēta tiesību aktu atbilstība Konstitūcijai.

Līdz 1976. gadam lietas par visiem smagajiem noziegumiem tiesā tika ierosinātas ģenerālprokurora vārdā. Konstitūcijā paredzēts, ka šo funkciju var izpildīt arī cita persona, kurai ar tiesību aktiem piešķirtas šādas pilnvaras. Tāpēc saskaņā ar 2. pantu 1974. gada Likumā par apsūdzību par noziedzīgiem nodarījumiem, kas stājās spēkā 1976. gadā, tika izveidots Valsts prokuratūras direktora birojs – tā mērķis bija radīt no politiskajām saiknēm neatkarīgu amatpersonu, kura pildītu šos pienākumus. Direktoru ieceļ valdība, bet viņš ir ierēdnis, tāpēc direktors atšķirībā no ģenerālprokurora neatkāpjas no amata līdz ar valdības krišanu. Tas nodrošina nepārtrauktību apsūdzībai par noziedzīgiem nodarījumiem. 1974. gada likumā noteikts arī tas, ka Valsts prokuratūras direktoram savu pienākumu veikšanā ir jābūt neatkarīgam. Direktoru no amata var atcelt valdība, gan tikai pēc tam, kad komisija, kas sastāv no Galvenā tiesneša, Augstās tiesas tiesneša un ģenerālprokurora, ir sniegusi ziņojumu par viņa veselības stāvokli vai rīcību.

Valsts prokuratūras direktors (VPD) tādējādi izlemj, vai persona ir jāapsūdz smaga nozieguma izdarīšanā un kādai ir jābūt apsūdzībai. Visas apsūdzības tiek izvirzītas un uzturētas VDP vārdā, bet par lielāko daļu mazāk smagu noziedzīgu nodarījumu apsūdzības var izvirzīt un uzturēt *Gardaí* (Īrijas policija), nenosūtot lietu VDP. Šajos gadījumos VDP ir tiesības sniegt ieteikumus *Gardaí* par lietas virzību. Lai gan VDP ir pārņēmis ģenerālprokurora lomu attiecībā uz apsūdzību izvirzīšanu un uzturēšanu lietās, ģenerālprokurors šo lomu saglabā starptautiskās lietās, piemēram, izdošanas gadījumā.

3. Tiesu dienesta darbinieki

Tiesu dienestā strādā tiesu sekretāri (*Court Registrars*) un **tiesu ierēdņi** (*Court Clerks*).

Tiesu ierēdņi ir atbildīgi par tiesu vispārējo darbību. Tiesu sekretāra galvenais uzdevums ir palīdzēt tiesnešiem tiesas sēžu laikā un nodrošināt, lai tiesas efektīvi darbotos,kā nepieciešams netraucētai tiesas spriešanai.

Tiesu dienests ir neatkarīga organizācija, kas uzsāka savu darbību 1999. gada novembrī un ko izveidoja valdība saskaņā ar 1998. gada Likumu par Tiesu dienestu. Tiesu dienests ir pakļauts tieslietu un līdztiesības ministram un ar ministra starpniecību – valdībai.

Tiesu dienestam ir pieci uzdevumi:
pārvaldīt tiesas;
sniegt atbalsta pakalpojumus tiesnešiem;
sniegt sabiedrībai informāciju par tiesu sistēmu;
nodrošināt, pārvaldīt un uzturēt tiesu ēkas;
nodrošināt telpas un aprīkojumu tiesu lietotājiem.

4. Šerifs

Īrijā katrā apgabalā darbojas šerifs, kas ir ierēdnis, un viņa atbildībā ir izņemt un pārdot preces, lai piedzītu parādu pēc tiesas sprieduma. Šerifus ieceļ amatā saskaņā ar 1945. gada Likumu par tiesu ierēdņiem, un šā likuma 12. panta 5. punktā ir noteikti ierobežojumi: proti, šo amatu var ieņemt tikai personas, kuras ir piecus gadus praktizējušas kā advokāti vai juriskonsulti vai vismaz piecus gadus darbojušās kā šerifa vai šerifa vietnieka vadošie ierēdņi vai galvenie palīgi. Minētā likuma 12. panta 6. punkta g) apakšpunktā ir paredzēts, ka, ievērojot likuma iepriekšējo pantu noteikumus, visus nosacījumus šerifu pieņemšanai darbā regulāri nosaka finanšu ministrs, apspriežoties ar tieslietu un līdztiesības ministru.

5. Juriskonsulti (*solicitors*)

Īrijas Juristu biedrība pārrauga to studentu izglītību, kuri vēlas kļūt par juriskonsultiem, un īsteno disciplināro uzraudzību pār kvalificētiem juriskonsultiem. Lai kļūtu par juriskonsultu, jānokārto gala eksāmens (*FE*-1), kas notiek divreiz gadā, parasti pavasarī un rudenī. *FE*-1 eksāmens ietver astoņas tēmas: komerctiesības, konstitucionālās tiesības, līgumu tiesības, krimināltiesības, Eiropas Savienības tiesības, nekustamā īpašuma tiesības un saistību tiesības. Pēc tam, lai sāktu pirmo profesionālās prakses kursu (*PPC* I), ir jāatrod piemērots (praktizējošs) juriskonsults, kas darbotos kā juriskonsults-kurators. *PPC* I ilgst no septembra līdz martam, un mācību kursa laikā tiek apgūtas šādas tēmas: zemes lietojuma tiesības, testamentārās un nodokļu tiesības, uzņēmējdarbības tiesības, ievadkurss, process (civiltiesībās un krimināltiesībās), juridiskā prakse Īrijā *(LPI*) un profesionālās iemaņas, tai skaitā pilsoniskās prasmes un interešu pārstāvēšana, iztaujāšana un konsultēšana, juridiskā pētniecība, juridiskās prezentācijas prasmes, juridiskās rakstīšanas un formulēšanas prasmes, sarunu vešanas prasmes un profesionālā attīstība. Kandidāta apmācības līgums sākas 14 dienas pēc *PPC* I galaeksāmena. Pirms kandidāts tiek pielaists pie *PPC* II kursa, viņam jāiegūst Izglītības komitejas atzinums par sekmīgi nokārtotu *PPC* I kursu. Kad 24 mēnešu mācību periodā ir pagājuši 11 mēneši, kandidāts atgriežas Juridiskajā skolā *PPC* II kursa apgūšanai. *PPC* II kursā tiek apgūtas šādas tēmas: profesionālā prakse, vadīšana un pārvaldība (obligāti) un virkne izvēles priekšmetu no trim tēmām – uzņēmējdarbība, prakse un procedūras un privātais klients. Kurss parasti sākas katra gada aprīlī un ilgst 11 nedēļas, ieskaitot eksāmenus. Pēc *PPC* II kursa pabeigšanas personām jāatgriežas juriskonsulta-kuratora birojā un jānostrādā tur atlikušais laiks — desmit mēneši, ja praktikants nav saņēmis kredītpunktu par darbu, kas veikts pirms *PPC* I, vai seši mēneši, ja ir saņemts kredītpunkts. Praktikanti var pieteikties viņu vārda iekļaušanai advokātu sarakstā, kad:
viņi ir nokārtojuši visus eksāmenus,
viņi ir sekmīgi pabeiguši apmācības periodu un
juriskonsults-kurators ir apliecinājis, ka praktikants ir gatavs un piemērots tam, lai kļūtu par juriskonsultu.
Visbeidzot, apliecību juriskonsulta darbībai var pieprasīt pēc tam, kad personas vārds ir iekļauts advokātu sarakstā.
Ikviens kvalificēts juriskonsults ir pakļauts Juristu biedrības īstenotajai disciplinārajai uzraudzībai. Saskaņā ar 1954. gada līdz 1994. gada Likumiem par juriskonsultiem Juristu biedrības tribunālam ir pilnvaras izmeklēt apgalvojumus par amatpārkāpumiem, piemēram, naudas līdzekļu nelikumīgu piesavināšanos.Ja tiek konstatēts amatpārkāpums, tribunāls pēc savas iniciatīvas var piemērot juriskonsultam sankcijas (kas var būt rīkojums kompensēt summu, kura nepārsniedz 15.000 EUR, ikvienai skartai pusei) vai tribunāls savus konstatējumus un ieteikumus var iesniegt Augstās tiesas priekšsēdētājam, kurš beigās pieņems lēmumu par juriskonsultam piemērojamajām sankcijām. Priekšsēdētājam ir pilnvaras juriskonsultam uz laiku liegt tiesības praktizēt, kā arī atcelt šādu aizliegumu. Ja tiek konstatēts, ka juriskonsults ir klientam pieprasījis pārāk augstu samaksu, disciplinārajam tribunālam ir pilnvaras pieprasīt, lai klientam tiktu atmaksāti naudas līdzekļi.
2003. gada Likumdošanas aktā Nr. 732 un 2003. gada Eiropas Kopienas Regulās (par advokātu darbību) noteikts, ka dalībvalstu advokātiem, kuri vēlas turpināt profesionālo darbību kā advokāti vai juriskonsulti, šajā nolūkā ir jālūdz atļauja Advokātu padomē vai Juristu biedrībā. Pieteikumu izskata un, ja to akceptē, tiek izsniegta reģistrācijas apliecība. Apelācijas sūdzības par Advokātu padomes vai Juristu biedrības atteikumiem izskata Augstajā tiesā.

6. Advokāti (*barristers*)

Īrijas Advokātu padome (*Honorable Society of King's Inns*) piedāvā maģistra līmeņa apmācību tiesību zinātnēs, pēc kuras apgūšanas iegūst advokāta kvalifikāciju, un tās ieguvēji var darboties advokatūrā (profesijas kopīgais nosaukums). Īrijas Advokātu padome ir brīvprātīga biedrība, ko pārrauga šīs padomes pārvaldnieki (*Benchers of the Honorable Society of King's Inns*), kurus ieceļ no tiesnešu un pieredzējušāko advokātu vidus. Minētajos kvalifikācijas kursos uzņem Advokātu padomes tiesībzinātņu diploma vai citu tiesībzinātņu diplomu ieguvējus, kuriem jākārto iestājeksāmens. Programma Tiesībzinātņu diploma iegūšanai ilgst divus gadus (nepilna laika studijas), bet Profesionālo advokātu programma ir pilna laika programma viena gada garumā vai moduļu veidā organizētas studijas divu gadu garumā. Pēc programmas sekmīgas pabeigšanas Galvenais tiesnesis studējošos uzaicina uz Augstāko tiesu, lai viņi pievienotos advokatūrai, un pēc svinīgās ceremonijas advokāti parakstās Advokātu padomes biedru reģistrā. Pirms sākt apmaksātu darbību profesijā, tomēr vēl ir jāizpilda arī citas prasības.
Lai praktizētu, tiesu advokātam ir jābūt Juridiskās bibliotēkas biedram. Juridiskā bibliotēka par gada maksu piedāvā vietu, lai strādātu ar juridiskajiem tekstiem, kā arī pieeju tiem un citiem materiāliem. Pirms kļūt par Juridiskās bibliotēkas biedru, advokātam ir jāizraugās „aizgādnis" (*master*) – praktizējošs advokāts ar vismaz piecu gadu pieredzi. Kamēr advokāts ir aizgādņa uzraudzībā, kas parasti ilgst gadu, jaunkvalificētais advokāts darbojas kā „māceklis" (*devil*). Aizgādnis mācekli iepazīstina ar advokātu praktisko darbu un parasti māceklim lūdz palīdzēt sagatavot aizgādņa uzstāšanos tiesā, veikt juridisko izpēti un aizgādņa vārdā piedalīties tiesas sēdēs.
Īrijas Advokatūras ģenerālpadome, kas nav tiesību aktos paredzēta struktūra, pārrauga advokātu darbību. Šo ģenerālpadomi katru gadu ievēl no advokatūras biedriem, un tā izdod Profesionālās darbības kodeksu, kuru regulāri papildina advokatūras biedri. Šajā Profesionālās darbības kodeksā nosaka advokātiem izvirzītās prasības.
Ziņojumus par Profesionālās darbības kodeksa pārkāpumiem izmeklē Advokatūras padomes Profesionālās prakses komiteja, kurā ir iekļautas arī personas, kuras nav advokatūras biedri. Komitejai ir pilnvaras noteikt sodus un izteikt brīdinājumus, kā arī biedru uz laiku atstādināt no Juridiskās bibliotēkas vai no tās izslēgt pavisam. Sūdzības par komitejas lēmumiem var iesniegt Apelāciju padomē, kuras sastāvā ir apgabaltiesas tiesnesis un nespeciālists.
Tradicionāli advokātiem norādes bija jāsaņem ar juriskonsultu starpniecību, un tiešs kontakts ar advokātiem bija aizliegts. Šo praksi izskatīja Godīgas tirdzniecības komisija, kura savā 1990. gada ziņojumā norādīja, ka strikts tieša kontakta aizliegums ir ierobežojoša prakse, un ieteica to svītrot no Profesionālās darbības kodeksa. Komisija piekrita, ka dažos gadījumos var būt vēlama juriskonsulta iesaistīšana. Komisija ieteica, ka nevajadzētu pastāvēt tiesību aktos noteiktiem vai citiem noteikumiem ar prasību par juriskonsulta fizisku klātbūtni tiesā, lai sniegtu norādes advokātam. Šie ieteikumi nav pilnībā izpildīti, taču ir veikti vairāki Profesionālās darbības kodeksa papildinājumi, lai atsevišķu apstiprinātu profesionālu struktūru pārstāvjiem atļautu tiešu piekļuvi. Tiesu advokāti darbojas kā jaunākie vai kā vecākie padomnieki. Advokatūras biedri parasti vairākus gadus praktizē kā jaunākie padomnieki, pirms viņi kļūt par vecākajiem padomniekiem. Paaugstināšana notiek automātiski, un daži jaunākie padomnieki izvēlas uz to nepieteikties vispār. Parasti lielākā daļa

advokātu izvēlas kļūt par vecākajiem padomniekiem pēc 15 prakses gadiem. Tie, kuri vēlas kļūt par vecākajiem padomniekiem, iesniedz pieteikumu apstiprināšanai ģenerālprokuroram, bet iecelšanu veic valdība pēc ģenerālprokurora ieteikuma, kurš turklāt par to sazinās ar Galveno tiesnesi, Augstās tiesas priekšsēdētāju un Advokātu padomes priekšsēdētāju.
Parasti jaunākie padomnieki sagatavo aizstāvības runu projektus un vada atsevišķas lietas, galvenokārt zemāko instanču tiesās, bet ne tikai tajās. Vecāko padomnieku pienākumos ietilpst jaunāko padomnieku sagatavoto aizstāvības runu projektu rūpīga pārbaude un darbs ar sarežģītākām lietām Augstajā un Augstākajā tiesā.

7. Apgabala sekretāri

Apgabala sekretāri ir kvalificēti juriskonsulti, un viņus ieceļ valdība. Viņi veic tiesu funkcijām pielīdzināmas funkcijas saistībā ar Apgabaltiesām un ir atbildīgi par Apgabaltiesu kanceleju vadību.
Viņi darbojas arī kā apgabala šerifi (izņemot Dublinas un Korkas apgabalu).

8. Notāri

Notārus ieceļ Galvenais tiesnesis atklātā tiesas sēdē. Notāri pilda šādas galvenās funkcijas:
dokumentu autentiskuma noteikšana,
parakstu uz dokumentiem apliecināšana un pārbaude,
notariālu protesta aktu noformēšana par komerciāliem dokumentiem, piemēram, vekseļiem un parādzīmēm, un jūrlietu jautājumiem,
apliecinājumu, deklarāciju un ar zvērestu apliecinātu paziņojumu apliecināšana (izņemot gadījumos saistībā ar tiesvedību Īrijas tiesās).
Par iecelšanu amatā jāiesniedz pieteikums, kurā jānorāda pieteikuma iesniedzēja dzīvesvieta un nodarbošanās, valsts notāru skaits un iedzīvotāju skaits attiecīgajā apgabalā un apstākļi, kas liecina par nepieciešamību pēc valsts notāra un/vai kā vakance ir izveidojusies. Pieteikumu apstiprina ar tā iesniedzēja rakstisku apliecinājumu, kurā ietver profesionālās piemērotības deklarāciju, ko parasti paraksta seši vietējie juriskonsulti un seši vadītāji no vietējām uzņēmējdarbības aprindām. Pieteikumu iesniedz Galvenajam tiesnesim līdz ar paziņojumu par lūgumu, ko Augstākās tiesas kanceleja nosūta Īrijas Valsts notāru fakultātei, Juristu biedrības sekretariātam un visiem valsts notāriem, kas praktizē pieteikuma iesniedzēja apgabalā un tam kaimiņos esošajos apgabalos.
Saskaņā ar vispārējo praksi par valsts notāriem ieceļ tikai juriskonsultus. Ja valsts notāra amatam piesakās persona, kas nav juriskonsults, Juristu biedrība pieprasīs, lai pieteikuma iesniedzējs Galvenajam tiesnesim apstiprinātu, ka viņš neuzņemsies nekādu darbību saistībā ar īpašumtiesību pāreju vai juridisko darbību, ko parasti veic juriskonsults. Visām personām, kas iesniegušas pieteikumu par iecelšanu valsts notāra amatā, vispirms jānokārto eksāmens, kuru organizē Īrijas Valsts notāru fakultāte.

Piezīme.

Jautājumus par ģenerālprokurora, Valsts prokuratūras direktora, tiesu ierēdņu un šerifu pašreizējo atalgojumu var iesniegt:
pa e-pastu vai
pa pastu, nosūtot uz šādu adresi:
Human Resources
Department of Finance
Merrion Street
Dublin 2
Advokāti ir pašnodarbinātie, un viņu ienākumi ir ļoti atšķirīgi.
Juriskonsulti var būt pašnodarbinātie (ja viņiem ir savs birojs) vai algoti darbinieki, un arī viņu ienākumi ir ļoti atšķirīgi.
Notāri iekasē nodevu par katru notariāli apliecinātu dokumentu. Nav tiesību aktu, kas reglamentētu iekasēto nodevu, bet notāri maksu parasti iekasē, pamatojoties uz laiku, nobraukto attālumu un summu, kādu profesionālis varētu iekasēt par pakalpojuma sniegšanu.

Lapa atjaunināta: 18/01/2024

Šīs lapas dažādās valodu versijas uztur attiecīgās dalībvalstis. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Eiropas Komisija neuzņemas nekādas saistības un atbildību par datiem, ko satur šis dokuments, vai informāciju un datiem, uz kuriem šajā dokumentā ir atsauces. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.